

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200342
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8016200342.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): C. N., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom H. XXX/XXX, E. E., právne zastúpeného JUDr. Boris Bednár, advokát, so sídlom Štefánikova 873/9, Poprad, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OU-PO-OOP3-2016/019852-02/SLM z 12. apríla 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/17/2016-37 z 12. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/17/2016-37 z 12. januára 2017 zamietla.

Účastníkom náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 4S/17/2016-37 zo dňa 12. januára 2017 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP3-2016/019852-02/SLM z 12. apríla 2016, ktorým potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Kežmarok, odbor starostlivosti o životné prostredie č. j.: OU-KK-OSZP-2016/000409-11/Vr zo dňa 09.02.2016, ktorým žalobcovi nepriznal postavenie účastníka konania v konaní OÚ Kežmarok vo veci vydania stavebného povolenia na vodnú stavbu „Čistenie odpadových vôd z NKP Kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpáním do ČOV Červený Kláštor“.

2. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že Okresný úrad Kežmarok, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím č. j. OU-KK-OSZP-2014/008663-6/Vr zo dňa 02.10.2014 podľa ustanovenia § 61 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vodný zákon“), ako príslušným orgánom štátnej vodnej správy, a zároveň špeciálny stavebný úrad podľa § 120 zákona č. 50/76 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“), povolil Pamiatkovému úradu Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Cesta na

Červený most 6, Bratislava, IČO: 31 755 194, podľa § 26 ods. 1 vodného zákona a § 66 ods. 1 stavebného zákona, uskutočnenie vodnej stavby „Čistenie odpadových vôd z NKP kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpávaním do ČOV Červený Kláštor“, na pozemku parc. č. KN-C XXX v k. ú. W. L.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2014.

3. Žalobca podaním doručeným Okresnému úradu Kežmarok, odbor starostlivosti o životné prostredie dňa 05.08.2014 požiadal o priznanie postavenia účastníka vodoprávneho konania na vodohospodársku stavbu čerpacej stanice s napojením na existujúcu časť výtlakového kanalizačného potrubia obecnej kanalizácie a ČOV v Červenom Kláštore. Podanie odôvodnil tým, že stavba bude situovaná v bezprostrednej blízkosti jeho nehnuteľností - predajných stánkov na parcele č. XXX s tým, že jeho stavba predajných stánkov je napojená vlastnou kanalizačnou prípojkou na kanalizačné potrubie s prítokom do čerpacej stanice. Následne bol žalobca listom zo dňa 08.09.2014 správnym orgánom vyzvaný na možnosť nachladnúť do spisu a vyjadriť sa k podkladom, na ktorú výzvu reagoval listom zo dňa 17.09.2014, ktorý nebol ním podpísaný.

4. Okresný úrad Kežmarok, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím zo dňa 29.09.2014 č. OU-KK-OSZP-2014/009633-4/Vr C. N. nepriznal postavenie účastníka konania v konaní Okresného úradu Kežmarok, odboru starostlivosti o životné prostredie, vo veci vydania stavebného povolenia na vodnú stavbu „Čistenie odpadových vôd z NKP kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpávaním do ČOV Červený Kláštor“. Na odvolanie žalobcu Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím OU-PO-OOP3-2014/041215-02SLM zo dňa 02.12.2014 zrušil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie vzhľadom na zohľadnenú námietku týkajúcu sa nedoriešenia predbežnej otázky.

5. Okresný úrad Kežmarok, odbor starostlivosti o životné prostredie, v intenciách zrušujúceho rozhodnutia, doplnenia dokazovania a vyjadrenia žalobcu k podkladom rozhodnutím č. j.: OU-KK-OSZP-2016/000409-11/Vr zo dňa 09.02.2016 C. N. podľa § 59 ods. 1 písm. b) Stavebného zákona, nepriznal postavenie účastníka konania v konaní Okresného úradu Kežmarok, odboru starostlivosti o životné prostredie, vo veci vydania stavebného povolenia na vodnú stavbu „Čistenie odpadových vôd z NKP kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpávaním do ČOV Červený Kláštor“ s poukazom na rozhodnutie Okresného úradu Kežmarok zo dňa 11.03.1998 č. j.: OÚ-ŽP/3254/98-Gal, rozhodnutie Obce Červený Kláštor zo dňa 14.04.2014 č. SÚ 5163/2013-Ši, rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-PO-OPBP2-2014/29385/78283/ŠSS-ZV a výpis z LV č. XX k pozemku č. XXX v k. ú. W. L., z ktorého vyplýva, že vlastníkom je Slovenská republika, v správe Štátne lesy TANAP-u so sídlom v Tatranskej Lomnici, s ktorým žalobca nemá uzavretý žiaden právny vzťah k pozemku parcela č. XXX v k. ú. W. L.. Nepreukázal ani právny vzťah k šachte.

6. Krajský súd konštatoval, že správne orgány v danom prípade postupovali v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 písm. b) Stavebného zákona, ktoré stanovuje okruh účastníkov v stavebnom konaní, ak po zrušení rozhodnutia opätovne rozhodovali o žiadosti žalobcu na priznanie postavenia účastníka konania nepriznali žalobcovi postavenie účastníka konania vo veci stavebného povolenia na vodnú stavbu „Čistenie odpadových vôd z NKP kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpávaním do ČOV Červený Kláštor“, na pozemku parc. č. KN-C XXX v k. ú. W. L.. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že z obsahu administratívneho spisu, z podaní žalobcu počas správneho konania, ako aj zo zistení správnych orgánov dotazom do Štátnych lesov TANAP-u Tatranská Lomnica, Obce Červený Kláštor a na Pamiatkový úrad SR vyplýva, že žalobca užíva pozemok parc. č. XXX v k. ú. W. L., na ktorom má osadené predajné stánky, bez akéhokoľvek právneho dôvodu, ktorý by mu umožňoval takéto užívanie.

7. Z rozhodnutia Okresného úradu Kežmarok zo dňa 11.03.1998 č. j.: OÚ-ŽP/3254/98-Gal vyplýva, že žalobcovi bolo dodatočne povolené užívanie predajných stánkov rýchleho občerstvenia v Obci Červený Kláštor na medzipristavisku plti pri NKP Červený Kláštor na pozemku parc. č. XXX, kat. územie W. L. s určením podmienok, a to: Stavba bude účelom stanovenému v tomto rozhodnutí a má charakter

dočasnej stavby s termínom do októbra 1998 a že prevádzku ukončí po skončení letnej turistickej a zahájí odstraňovanie stavby s ukončením do decembra 1998. Žalobca stavbu užíval aj napriek tomu, že pominul účel, na ktorý bola stavba zriadená, nakoľko sa vybudovali a sú v prevádzke náhradné stánky rýchleho občerstvenia so zázemím pri parkovisku obecného úradu, a aj keď bol vyzývaný na odstránenie stavby a užíval pozemok bez právneho dôvodu bez toho, že by s ním Štátne lesy TANAP uzavreli nájomnú zmluvu. Z toho dôvodu vydala Obec Červený Kláštor rozhodnutie zo dňa 14.04.2014 č. SÚ 5163/2013-Ši, ktorým podľa § 88 písm. d) stavebného zákona nariadila žalobcovi a D. N. odstrániť stavbu: „Predajné stánky rýchleho občerstvenia“ na pozemku KN-C XXX v k. ú. W. L. (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2014. Žalobca nepreukázal ani právny vzťah k šachte, v ktorej bola vybudovaná čerpacia stanica s prečerpávaním.

8. Ako nedôvodnú považoval krajský súd námietku žalobcu, že správne orgány rozhodovali o jeho postavení ako účastníka konania napriek tomu, že podal návrh na obnovu konania vo veci č. OU-KK-OSZP-2014/009633-4/Vr z dôvodu, že ako to vyplýva z administratívneho spisu konanie na ktoré poukazuje žalobca je rozhodnutím zo dňa 29.09.2014, ktorým mu nebolo priznané postavenie účastníka konania a ktoré bolo Okresným úradom Prešov, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím zo dňa 02.12.2014 zrušené a vrátené prvostupňovému správne orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, výsledkom čoho sú žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa.

9. Záverom krajský súd, zhodne ako žalovaný konštatoval, že v roku 1993 bola schválená zmena ÚPN-Z Obce Červený Kláštor - Lechnica schválená uznesením č. R-ONV č. 111 zo dňa 10.8.1990 s požiadavkou na odstránenie sezónnych predajných stánkov z predpoľa národnej kultúrnej pamiatky. Tieto podmienky vlastníka stavby do daného termínu nesplnil napriek tomu, že stánky bolo možné premiestniť na iné ponúkané miesta. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mal vlastnícke alebo iné právo k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, a teda že by vydaním stavebného povolenia na vodnú stavbu „Čistenie odpadových vôd z NKP Kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpávaním do ČOV Červený Kláštor“ boli dotknuté jeho vlastnícke alebo iné práva vydaním stavebného povolenia na túto stavbu. Krajský súd o trovách konania rozhodol podľa § 165 a nasl. S.s.p. a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože v konaní nebol úspešný a u žalovaného nezistil odôvodnenosť náhrady trov konania.

10. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že krajský súd nesprávne právne vec posúdil, pretože vychádzal z nesprávnych a mylných skutočností. Šachta je súčasťou inžinierskej siete vybudovanej k nehnuteľnosti žalobcu a predmetnú šachtu a potrubie C. N. odkúpil spolu s nehnuteľnosťou. Predmetná šachta a potrubie sú aj vecným bremenom na pozemku, na ktorom sa nachádzajú, hoci ich príslušné orgány odmietli ako vecné bremeno zapísať. Je toho názoru, že sťažovateľ mal byť účastníkom konania podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona aj podľa § 14 zákona o správnom konaní. Ďalej uviedol, že správny poriadok je všeobecnou právnou normou pre správne konanie a stavebný zákon právne neobmedzuje aplikáciu § 14 v stavebnom konaní. Sťažovateľ mal byť účastníkom konania jednak podľa § 14 zákona č. 71/1967 Zb. a taktiež podľa § 59 ods. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb.

12. Podľa sťažovateľa mu správny orgán uprel právo byť účastníkom konania a poškodil jeho práva a právom chránené záujmy, pretože jeho nehnuteľnosť a kanalizačný systém odmietol napojiť na prečerpávaciu stanicu. Podľa jeho názoru správny orgán konal nezákonne a mohol sa dopustiť viacerých trestných činov upravených v Trestnom zákone, skutkov trestných činov verejných činiteľov, skutkov trestných činov, pri ktorých dochádza k neoprávneným zásahom do vlastníckych práv, skutkov trestným činom týkajúcich sa životného prostredia. Rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť zákonné, pretože priamo odporujú zákonu, zasahuje do ústavných práv sťažovateľa.

13. Kanalizačný systém sťažovateľa je legálny, reálne existuje, je súčasťou stavby a mal byť legálne napojený na prečerpávaciu stanicu v stavebnom konaní, preto mal byť účastníkom konania správneho

orgánu. Sťažovateľ poukázal, že o existencii kanalizačného systému nie sú žiadne pochybnosti, je to všeobecne známa skutočnosť, že každá legálna nehnuteľnosť, v ktorej sa legálne vykonáva podnikateľská činnosť v oblasti stravovacích služieb musí mať kanalizačný systém. Tento kanalizačný systém je riadne zameraný do geometrického plánu, bol predložený správne orgánu v stavebnom konaní. Ako ďalej konštatoval, správny orgán sťažovateľovi nepreukázal opak a krajský súd toto nesprávne právne posúdil. K sťažnosti pripojil foto nehnuteľnosti so šachtou kanalizácie, ktorá nebola pripojená k prečerpávacej stanici, od ktorej bol žalobca odpojený. Poukázal na obrázok č. 3, na ktorom je šachta v jeho vlastníctve a z ktorej vedie vodovodná prípojka k jeho nehnuteľnosti.

14. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti sťažovateľa nevyjadril.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúc ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.).

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 177 ods. 1 S.s.p. správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

19. Podľa § 178 ods. 1 S.s.p. žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

20. Podľa § 438 ods. 1 S.s.p. kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

21. Podľa § 454 S.s.p. na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

22. Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu správneho súdu zistil, že sťažovateľ sa žalobou, podanou na správnom súde dňa 09.05.2016, podanou na poštovú prepravu dňa 05.05.2016, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. OU-PO-OOP3-2016/019852-02/SLM z 12.04.2016, ktorým v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie OÚ Kežmarok, odbor starostlivosti o životné prostredie č. j.: OU-KK-OSZP-2016/000409-11/Vr zo dňa 09.02.2016 potvrdil o zamietnutí žiadosti žalobcu o priznanie postavenia účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona v konaní o povolenie vodnej stavby „Čistenie odpadových vôd z NKP kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpávaním do ČOV Červený Kláštor na parcele č. XXX v k. ú. W. L.“. Dôvodom bola skutočnosť, že žalobca nepreukázal

žiaden právny vzťah k pozemku parcela č. XXX v k. ú. W. L. (LV, nájomná zmluva a pod.) a nepreukázal ani právny vzťah k existujúcej vodovodnej šachte.

24. Žalobca (sťažovateľ) v žalobe ako i v kasačnej sťažnosti tvrdil, že je vlastníkom stavby na pozemku, na ktorom bola vybudovaná stavba čerpacia stanica s prečerpávaním a je vlastníkom šachty, ktorá je napojená na čerpaciu stanicu s prečerpávaním a do šachty ústí kanalizačný systém z jeho stavby „Predajné stánky rýchleho občerstvenia“, v ktorej stavbe vykonáva podnikateľskú činnosť a preto mal byť účastníkom stavebného konania. Vlastníctvo k uvedeným „stavbám“, ako sám uvádza vo svojom vyjadrení zo dňa 28.11.2016 (č. l. 26 spisu), odvodzuje od kúpnej zmluvy z roku 1991 tak, že „vlastníkom bufetového systému sa stal v malej privatizácii v roku 1991, stánky boli postavené v roku 1973 a existujú do súčasnosti, takže ich dočasný charakter pominul“. Sťažovateľ v súdnom konaní tiež tvrdil, že na parcele č. XXX k. ú. W. L., kde je bufetový systém, bola v roku 2011 zriadená jeho vodovodná prípojka s povolením všetkých zainteresovaných organizácií, avšak pôvodný správca pozemku ŠL TANAP na jeho žiadosť o zriadenie vecného bremena zo dňa 14.07.2014 a ani Pamiatkový úrad SR v Bratislave na žiadosť zo dňa 12.10.2016 nereagovali.

25. Žaloba v predmetnej veci bola správne súdu podaná za platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej sa správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom. Podľa § 491 ods. 1 S.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

26. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok č. k. 4S/17/2016-37 z 12. januára 2017, ktorým správny súd podľa § 190 S.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP3-2016/019852-02/SLM z 12.04.2016, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.

27. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

28. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému meritórnemu výroku rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

29. Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu,
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,

e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

30. Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoľovaniu 10ma) a pri stavbách na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len "špeciálne stavebné úrady").

31. Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., pod pojmom „iné práva k pozemkom a stavbám“ použitým v spojení „vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich“ sa podľa povahy prípadu rozumie

a) užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu,

b) právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou,

c) právo vyplývajúce z iných právnych predpisov,

d) užívanie pozemku alebo stavby na základe koncesnej zmluvy, z ktorej vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu.

32. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách, vodnými stavbami sú stavby, ich súčasti alebo ich časti, ktoré umožňujú osobitné užívanie vôd alebo iné nakladanie s vodami. Súčasťou vodnej stavby sa rozumie ďalší objekt, ktorý súvisí s prevádzkovým, výrobným alebo technologickým zariadením pri prevádzke vodnej stavby vrátane obslužných komunikácií a inžinierskych sietí, ktoré slúžia k jej činnosti. Vodnými stavbami sú najmä

e) stavby stôk, stokové siete vrátane objektov na nich, čistiarne odpadových vôd a iné stavby určené na zneškodňovanie odpadových vôd a osobitných vôd a na ich vypúšťanie do povrchových vôd, podzemných vôd alebo do banských vôd a stavby určené na predchádzajúce čistenie odpadových vôd pred ich vypúšťaním do verejnej kanalizácie,

33. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Princíp legality (zákonnosti) zakotvený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky znamená, že viazanosť štátu právom sa musí uplatňovať jednak v oblasti viazanosti štátu ústavou, ústavnými zákonmi a zákonmi ako aj v oblastiach ich vykonávania orgánmi štátnej správy, ktoré musia zásadne postupovať len na základe zákonov a v ich medziach.

34. V prejednáwanej veci bolo v prvom rade potrebné posúdiť otázku, či žalobca mal byť účastníkom predmetného stavebného konania. Zákon č. 50/1976 Zb. vymedzuje okruh účastníkov stavebného konania, avšak žalobca nespĺňal ani jednu podmienku stanovenú v ustanovení § 59 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. S touto otázkou sa dostatočným spôsobom vysporiadal už krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia a k týmto dôvodom sa v plnom rozsahu pripája i kasačný súd.

35. Žalobca vo svojej kasačnej sťažnosti poukázal na ust. § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, ktoré nie je aplikovateľné na tento prípad. Ako uviedol krajský súd vo svojom odôvodnení C. N. postavenie účastníka konania nemá, nakoľko podľa výpisu LV č. XX k pozemku parc. č. XXX v k. ú. W. L. nemá právny vzťah k pozemku, na ktorom sa nachádzajú stánky rýchleho občerstvenia žalobcu, ktoré mali byť žalobcom k 31.12.1998 odstránené z pozemku parc. č. XXX v k. ú. W. L. z dôvodu, že ide o dočasné stavby a ich využívanie na podnikateľské účely žalobcu (sťažovateľa) pominuli dňom 31.12.1998.

36. Táto skutočnosť medzi účastníkmi konania nie je sporná a vyplýva to i z rozhodnutia Okresného

stavebného úradu v Kežmarku, odboru životného prostredia, oddelenia stavebného poriadku zo dňa 11.3.1998 č. j.: OÚ-ŽP/3254/98, ktorým „dodatočne povolil“ stavebníkovi C. N. „Predajné stánky rýchleho občerstvenia v obci Červený Kláštor“ ako dočasnú stavbu na medzi prístavisku plti pri NKP Červený Kláštor na pozemku č. XXX k. ú. W. L.. Okresný úrad zároveň podľa § 82 ods. 1, 3 stavebného zákona povolil ich užívanie s podmienkami:

1. Stavba bude slúžiť účelu stanovenému v tomto rozhodnutí a má dočasný charakter stavby s termínom do 10/1998,
2. Prevádzku ukončiť po skončení letnej turistickej sezóny a zahájiť odstraňovanie stavby s ukončením do T: 12/1998.

37. Podľa záznamu z ústneho konania, spojeného s miestnym šetrením o dodatočnom stavebnom povolení predajných stánkov, spísaného dňa 26.02.1998 na Obecnom úrade Červený Kláštor, nie je sporné, že predmetom konania boli iba predajné stánky ako dočasná stavba, bez šachty a jej napojenia na obecný kanalizačný systém a miestneho konania sa zúčastnil i žalobca, ktorý zápisnicu vlastnoručne podpísal bez výhrad. Toto rozhodnutie bolo doručené i sťažovateľovi a nepodal voči nemu opravný prostriedok. Bol si vedomý dočasného charakteru stánkov rýchleho občerstvenia, ich výslovného definovania ako dočasných stavieb, určenia doby ukončenia ich prevádzky i svojej povinnosti ich odstrániť do 12/1998, čo neurobil. Stánky rýchleho občerstvenia ako dočasná stavba sa tak stali nelegálnou stavbou. Zároveň pominul aj účel, na ktorý bola stavba zriadená. Zo spisu žalovaného vyplýva, že v obci sa vybuvovali a sú v prevádzke náhradné stánky rýchleho občerstvenia aj so zázemím pri parkovisku Obecného úradu Červený Kláštor, pričom žalobca bol na túto možnosť a doriešenie miesta výkonu podnikateľskej činnosti upozornený i písomne zo strany Obce Červený Kláštor. Z dôvodu nerešpektovania rozhodnutia a upozornenia obce na odstránenie dočasnej stavby z parcely č. XXX k. ú. W. L., stavebný úrad Obec Červený Kláštor na žiadosť stavebníka vodnej stavby, ktorý preukázal v stavebnom konaní právny vzťah k parcele č. XXX k. ú. W. L., rozhodnutím zo dňa 14.04.2014 č. j.: SÚ 5163/2013-Ši podľa § 88 ods. 1 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov nariadil žalobcovi (sťažovateľ) a D. N. odstrániť stavbu: „Predajné stánky rýchleho občerstvenia“ na pozemku parc. č. KN-C XXX v k. ú. W. L. z dôvodu užívania predajných stánkov a par. č. XXX v k. ú. W. L. bez právneho dôvodu.

38. Tvrdenie sťažovateľa, že charakter dočasných stavieb „prerástol“ do typu stavby v kategórii nehnuteľností nemá oporu v právnych predpisoch, vykonanom dokazovaní ani v listinách predložených sťažovateľom v administratívnom, súdnom a kasačnom konaní. Písomné príписы týkajúce sa stánkov rýchleho občerstvenia, pozemku na parc. č. XXX alebo žiadosti o zapísanie vecného bremena na šachtu adresované stavebnému úradu, správcovi pozemku alebo stavebníkovi vodnej stavby sú datované po právoplatnosti rozhodnutia Okresného stavebného úradu v Kežmarku, odboru životného prostredia, oddelenia stavebného poriadku zo dňa 11.3.1998 č. j.: OÚ-ŽP/3254/98 a sťažovateľ v stavebnom konaní o povolenie vodnej stavby „Čistenie odpadových vôd z NKP kláštor kartuziánov Červený Kláštor vybudovaním čerpacej stanice s prečerpávaním do ČOV Červený Kláštor na parcele č. XXX v k. ú. W. L.“ nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie postavenia účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona vzhľadom na vzťah k pozemku, k opodstatnenosti dočasnej stavby alebo k šachte vybudovanej na parc. č. XXX, hoci bol stavebným úradom na to vyzvaný niekoľkokrát a mal možnosť nahliadnuť do administratívneho spisu žalovaného, vrátane pripojeného spisu prvostupňového správneho orgánu a oboznámiť sa s podkladmi pre vydanie rozhodnutia stavebného úradu i žalovaného.

39. Ak žalobca, ktorý tvrdí, že „Predajné stánky rýchleho občerstvenia“ na pozemku parc. č. KN-C XXX v k. ú. W. L., od vydania rozhodnutia zo dňa 11.3.1998 č. j.: OÚ-ŽP/3254/98, v ktorom sa jasne konštatuje, že ide o stavbu dočasného charakteru s dočasným účelom ich užívania do decembra 1998, stratili charakter dočasnosti a v stavebnom konaní nepredloží o tom žiadne rozhodnutie príslušného správneho orgánu, nepreukáže k pozemku na parcele č. XXX a k vybudovanej šachte na tomto pozemku vlastnícky alebo iný právny vzťah, potom predajné stánky rýchleho občerstvenia ako dočasné stavby na pozemku užíva bez právneho titulu a ide o skutočnosť, ktorá v stavebnom konaní o povolenie vodnej stavby pre stavebníka Pamiatkový úrad SR v Bratislave postačuje na záver, že sťažovateľ nespĺňa podmienky účastníka stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona.

40. V ďalšom kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že námietky sťažovateľa týkajúce sa právneho posúdenia účasti v predmetnom správnom konaní s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 Správneho poriadku sú ako dôvody kasačnej sťažnosti neopodstatnené, nakoľko otázka účasti v konaní podľa Stavebného poriadku je upravená odlišne ako otázka účasti podľa Správneho poriadku, pričom úprava podľa Stavebného poriadku je lex specialis vo vzťahu k Správnemu poriadku

41. Kasačný súd poznamenáva, že pre posúdenie, či určitá fyzická alebo právnická osoba mala respektíve nemala byť účastníkom stavebného konania je potrebné skúmať, či uskutočnením stavby podľa podmienok stavebného povolenia existuje možnosť ovplyvnenia vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, nie je potrebné skúmať reálny faktický zásah do týchto práv.

42. Kasačný súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 242/2011, v ktorom sa konštatuje, že: „Na aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) nestačí, že žalobca bol účastníkom správneho konania (alebo sa s ním v správnom konaní malo ako s účastníkom konať), ale zároveň musel byť ako účastník správneho konania rozhodnutím, preskúmania zákonnosti ktorého sa domáha, ako aj postupom správneho orgánu na svojich právach ukrátený. Postavenie účastníka v správnom konaní ešte nevedie k naplneniu podmienky dotknutosti, resp. ukrátenia práv žalobcu.“

43. Pokiaľ sa sťažovateľ odvoláva na kúpnu zmluvu z roku 1991 s tvrdením, že stánky kúpil v malej privatizácii a boli funkčné, napojené na kanalizačný systém obce, o čom svedčí šachta nachádzajúca sa pri jeho stánku, ktorú predchádzajúci majiteľ užíval a mal usporiadanú, kasačný súd zhodne ako správny súd dospel k záveru, že tieto skutočnosti žalobca relevantnými listinami nepreukázal v konaní o dodatočnom povolení stánkov v roku 1998 a ani v stavebnom konaní ako i súdnom konaní. Písomné žiadosti sťažovateľa o právne usporiadanie jeho vzťahu k pozemku parc. č. XXX a k šachte na tomto pozemku sú datované po ukončení dočasnosti stánkov a z obdobia začatia stavebného konania o povolenie vodnej stavby Pamiatkovému úradu SR v Bratislave. Z administratívneho spisu žalovaného jednoznačne vyplýva zamietavé stanovisko správcu pozemku, stavebníka ako i obce. Tento zamietavý postoj má oporu v schválenej zmene ÚPN-Z Obce Červený Kláštor - Lechnica v roku 1993 v nadväznosti na uznesenie č. R-ONV č. 111 zo dňa 10.8.1990 s požiadavkou na odstránenie sezónnych predajných stánkov z predpoľa národnej kultúrnej pamiatky kláštor kartuziánov Červený Kláštor.

44. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu ako i rozhodnutia správnych orgánov boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

45. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nezákonného odmietnutia podania a nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia kasačný súd dáva do pozornosti, že integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. sp. zn. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (sp. zn. III. ÚS 209/04). Kasačný súd má za to, že správny súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal, vysporiadal sa s podstatnými námietkami žalobcu a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil.

46. Kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 453 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku a zdôrazňuje, že napadnuté rozhodnutie mohol preskúmať len v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti a bol viazaný sťažnostnými bodmi uvedenými žalobcom v kasačnej sťažnosti. Dôvody kasačnej sťažnosti sú uvedené v ustanovení § 440 SSP. Z ust. § 44 ods. 2 SSP vyplýva, že dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. Sťažovateľ sa citovaným ustanovením dôsledne neriadil a z jeho kasačnej sťažnosti kasačný súd mohol iba ustáliť, že sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP bez uvedenia právneho posúdenia veci, ktoré pokladá za nesprávne. Pri nedostatku sťažnostných dôvodov a uvedenia, v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia žalovaným na základe zisteného skutkového stavu, nie je možné preskúmať rozhodnutie správneho súdu a žalovaného.

47. Preto po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

48. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a rovnako nárok na náhradu trov konania nepriznal ani žalovanému (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.).

49. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.